HOŞCAKAL ANGARAM

Yazan: Hasan Öztürk - 1 Temmuz 2009

Genellikle Ankara'nın eskileri ve varoşlarda yaşayanlar, Çankaya ve Bahçelievler deki sosyetik kesimin aksine, Ankara yerine hep Angara demeyi yeğlerler…

Ben de, dil kırmayı pek sevmediğimden doğal olsun diye, başlıkta Angara' yı kullanmayı tercih ettim….

Bu arada, A.O.Çiftiliğindeki işyerinde gece saat 03.'e kadar süren yoğun iş temposunun izlerini de üzerimde hissetmeye başlamıştım…

Kalp kırmadan buradan ayrılmayı istiyordum..

Yine Taşova'da ki gibi sabahın ilk ışıklarıyla uyanıyor, kahvaltı için de Beşevler, Kızılay bazen de Maltepe'de soluğu alıyordum..

Özellikle sabahları kültür kenti başkentimize yakışmayan bir sürü olumsuzluklarla da karşılaşıyordum…

Sokak araları ve ana caddelerdeki çöp yığınları Angara'ya hiçmi hiç yakışmıyordu.. Eskiden geceden sabah ezanıyla toplanırdı çöpler….

Bu arada ; sokak aralarında kelli-felli-kravatlı adamların duvar diplerine işediklerine bile şahit oluyordum…

"İhtiyacını evinde yapta çıksana be! adam.." diye söylenerek, Maltepe'deki kıdemli işkembeci de soluklanıyordum…

Çorbalar; Osmanlı kaplarında ikram ediliyor.. Tam bir nostalji yaşıyorum.. Benim arayıpta bulamadığım güzellik… Lakin, çorba tadı bizim oralarınkini hiç mi hiç tutmuyor… Sadece su böreği ve simit konusunda hiç bir şehir Ankaralı pastanecilerin ve simitcilerin eline su dökemez….

Sabahları bazan da Beşevlerdeki petrolun yanındaki pastanede, süt ve puaça ile kahvaltı yapıyordum…Bazan da öğleyin kebap 49'a demir atıyordum… Ha! sahi Taşova'da sabahları pastanelerde neden süt çıkmaz? Hiç anlamış değilim…Süt içme alışkanlığımız yok herhal……

Halbuki sütün en kralı bizim ellerde…..

Şunu da belirtmek isterim ki; simit fiyatı da Taşova'da pahalı.. Angara'da 3'ü 1 TL. Hatta, akşamları 4 tanesi….. Yazın olmazsa olmazı… mısıra da bizim Birol %50 zam yapmış. Satışlar düşmüş.. Ticaretin; ucuz satıp, sürümden kazanmak olduğunu yazmaya gerek varmı ki ? İşte biz; birkaç işletme dışında bunu becerebilmiş değiliz… Neyse; Ekonomide zaten daralma-küçülme varken birde ben moral bozmayayım…

Angara; ne çokta değişmiş. Trafiğine bile alışmam 2 haftamı aldı. Havası, trafiği, suyu, adamı bile bizim oralardan çok farklı…. Daşova; iyiden iyiye gözümde tütüyordu…

Ali Kesim hocamın; "Taşova'nın taşını, ağacını, sararmış yapraklarını bile hiç bir yerle değişmem" deyişi aklıma geliyor… Haklısın be! Ali Kesim Ağabey…. Haklısın..

Devlette 26 yıl çalışmış biri olarak, özel sektörde çalışmanın da ne denli zor olduğuna karar vermiştim..

Akşam serinliğinde iş yerine genelde işten çıkan devlet memurları uğruyordu. … Çoğuyla tanışma fırsatı buldum.. Sağlık Bakanlığı, DDY ve Meclis çalışanları… Bu arada DDY Genel MD.YRD yurt arkadaşım Hakan Şahin bile uğramış ne yazık ki o gün izinli günüm olduğu için görüşme fırsatı bulamamıştım…

Hatta bizim M.E. Müdürü A.Rıza Atasoy'un Çamlıdereli dostları bile uğramış ve bu vesile ile de Ali Rıza Beyle de telefonda hasret gidermiştik…

Bu yoğun iş temposu karşısında artık iyice yılgınlığa düştüm… Cihan Bey kardeşimin de işten ayrılışı, işletmeye gelmeyişi ve beni yalnız bırakması ise zaten bozuk olan moralimin üzerine tuz-biber ekiyordu….

Bu şartlar yetmiyormuş gibi, Angara'nın sıcağı da bir yandan beni bunaltıyor, adeta burdan uzaklaştırmak için var gücüyle benimle cebelleşiyordu……..

Angara'ya ve yoğun iş temposuna sonunda yenilmiştim… Cemal Babaya, personele ve Angara'ma hoşcakal diyerek, yine DAŞOVA'MIN YOLUNU TUTUYORDUM……..

Yorum Ekle

Hasan Öztürk